

ותן חלקנו בתורתך

מאת כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א

שיחת התעמקות על פי דרך עץ החיים
פרשת נצבים וילך תשפ"ג

סרקו להורדה

בהוצאת: אוריאל יעוף ופטרונות בע"מ
יפה רום 40 ירושלים ת"י

קבלת קהל בתיאום מראש בטל' 02-6520002

www.rachlin.org.il

לקבלת הגיליון למייל: rachlin@rachlin.org.il

כל הזכויות שמורות לכ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

הערה: מאמר זה הינו תמלול של שיעור בפרשת השבוע שהעביר כ"ק האדמו"ר שליט"א.
לא הוכנסו שינויים על מנת לשמר את הסגנון המקורי.

פרשת נצבים וילך תשפ"ג – הברית הנצחית עם הקב"ה

ערב טוב! שבוע טוב, מה שלומכם?

ובשם ה' נעשה ונצליח!

הפרשות האלה הן מחוברות בתוכן שלהם, כי אלה הפרשות בהן מתחיל להסתיים החומש וגם חייו של משה רבינו, מסירת ההנהגה ושאר ההכנות להסתלקותו. זכותו תגן עלינו!

בפרשה הקודמת היה מדובר על הברכות ועל הקללות. נדייק עוד כמה דברים: שהברכות והקללות הן הדרגתיות, והקללות הן קללה כנגד ברכה בדיוק, זה לעומת זה. אלה דברים חשובים. והקללה בעיני שהכי חמורה היא ההסתר פנים – הסתר, והסתר בתוך הסתר, זאת אומרת שגם לא יודעים שיש הסתר פנים.

והברית שה' יתברך כורת עמנו בפרשה – הוא כורת את הברית עם כל עם ישראל, עם כל הנשמות, גם אלה שלא היו חיים באותו דור, זאת אומרת כל הנשמות שעתידות לבוא.

והברית עם ה' יתברך היא בלתי הפיכה. ולכן עם ישראל נשכר או נענש גם באופן פרטי כל אחד ואחת לפי מעשיו וגם כלל עם ישראל ככלל עם ישראל. גם מי שמבין שיש ברית גם מי שלא מבין שיש ברית – הוא חלק מעם ישראל, הוא לא יכול לברוח. אפילו אם הוא ממיר את דתו לא עלינו, ישראל "אף על פי שחטא – ישראל הוא". אז כל המערכה הזו, כל החוזה הזה, כל הברית הזאת, לא ניתן לפרק אותה, לוותר עליה, כלום. וכמו שראינו בפרשה הקודמת, הענשים חמורים מאד מאד מאד, שלא נדע. והם גם התקיימו בכל הדורות. הברית איתנה עד סוף התיקון, אז גם בימינו.

כתוב שאין שכר בעולם הזה למצוות. ובכל זאת, לכאורה משתמע שיש שכר ועונש, נכון? בפרשה הקודמת, והשכר והעונש הם בעולם הזה. אז אין שכר בעולם הזה למצוות, רק לעולם הבא, אבל אנחנו נקרא לזה 'תנאי החיים' – הם כן מושפעים מהמצוות ומהעבירות: "עבירה גוררת עבירה" זה דבר חמור מאד, "מצוה גוררת מצוה", זה דבר טוב מאד.

מה קורה כשבן אדם נפל בעבירה, הוא חייב להידרדר? לא. הוא צריך לעשות תשובה אמיתית על העבירה שעשה, לבקש סליחה, לתקן את עצמו, לבדוק איך הוא נפל, לעשות לו גדרים וסייגים כדי לא ליפול עוד פעם, לצעוק לה', לצום ביום כיפור, לעשות את המצוות, לשוב בתשובה שלמה: תשובה שלמה, תשובה לשם שמים, תשובת כל העולמות כולם, תשובה – תשובה ה"א.

ומובן שאז ה' יתברך מונע את ההידרדרות של "עבירה גוררת עבירה", כי מהעבירה שהוא עשה הוא חזר בתשובה. וזו מצוה לעשות תשובה – אז מצוה גוררת מצוה. וצדיקים "יילכו מחיל אל חיל", ממלחמה למלחמה. ואין מנוחה, לא בעולם הזה וגם לא לעולם הבא, כי בעולם הבא גם כן עולים ממדרגות למדרגות על פי מה שעשינו בזמן שהיינו בעולם הזה.

אז התחלנו לדבר על הענין של הברית ושהיא מחייבת את כולם, גם מי שמסכים גם מי שלא מסכים, כי באותו המעמד של הר סיני, וגם בעבר הירדן – כולנו היינו שמה, כולנו הסכמנו, הנשמות של כולנו היו שם.

נכון שבאמת בן אדם שנולד פתאום בבית שהוא לא שומר תורה ומצוות – כמו שקרה לנו, לי, בחוץ

חובה – כי גם המורים היו כאלה שהם תינוקות שנשבו.

אז הגיע הזמן שלא "יִדַח מִמֶּנּוּ נִדְח", וכל אחד לפחות ידע מה צריך. אחר כך יש לו עדיין בחירה אם הוא הולך בדרך ה' או בדרך היצר, יש לו תמיד בחירה, ואם הוא נופל – האם הוא קם או לא, ומה מוליך אותו בחיים – הוא רוצה להיות צדיק, הוא רוצה להיות רשע, רוצה להנות מהחיים, מה הוא רוצה? זה הסיפור. אז כולנו היינו כלולים בברית הזו, גם מי שהיה שם גם מי שלא היה שם.

שכר ועונש: השכר האמתי על המצוות הוא רק לעתיד לבוא בעולם הבא. כאן יש שיפור בתנאי השירות או חלילה החמרה, לִפְרֹט וְלִכְלָל – או שאנחנו חיים בארץ, בארץ הקודש, עובדים את ה' בשמחה ובטוב לבב, או שחלילה עושים חטאים ונזרקים לגלות ועוברים את כל הזוועות והשואה וכל מה שעבר עלינו.

אז ישאל השואל: אז איפה הבחירה החפשית? כן, יש בחירה חפשית, איך לקיים את תפקידנו – על ידי בחירה מאהבה ומיראה ומאהבה, או על ידי ענשים ויסורים. היהודי לא יכול להתפטר מהתפקיד שלו, בגלל שיש ברית. וזו לא ברית עם בן אדם, שעם בן אדם אתה יכול לבטל את החוזה ולעשות כל מיני 'קונצ'ים', ללכת לבית משפט וכל הסיפורים – לא, להבדיל אין סוף הבדלות, זו 'ברית מלח', ברית עולמית עם ה' יתברך, ואין שום אפשרות לבטל אותה ולהתחמק ממנה. זה הסיפור.

כל ההיסטוריה העולמית סובבת, באופן נסתר וקצת גלוי, סביב עם ישראל והתנהגותו – האם הוא מקיים את הברית או לא מקיים את הברית. שימו לב שרוב המהפכנים בעולם בכל הדורות הם יהודים. גם המחדשים כל מיני חידושים וכל מיני הוגי דעות בכל מיני תחומים הם יהודים. זה לא רק מפני שעם ישראל עם מוכשר וחכם – אלא מפני שהנשמה מחפשת לתקן עולם. ואם זה תינוק שנשבה, הוא לא יודע שצריך לתקן עולם במלכות שדיי על פי התורה, הוא חושב שצריך לתקן את העולם לפי מה שהוא חושב, מה שלו נראה צודק, למשל כמו קרח, שהוא חשב שהוא יודע איך צריך לתקן את העולם ולנהל את העולם, והתמרד. האם זה עזר לו? לא. זה לא עוזר.

מובן שיש בתורה את תורת הגלגולים. אז הנשמה מתגלגלת, הנרנח"י של הבן אדם מתגלגל, נפש-רוח-נשמה-חיה-יחידה, עד שיגיע לתיקון השלם שלו. אבל יש סוף לזמן. יש סוף לזמן התיקון, ששת אלפים שנות התיקון. ואנחנו מתקרבים מאד לסוף הזמן. ולכן בעל הבית דוחק בנו, לוחץ. "הפועלים עצלים",

לארץ, ואז אנחנו לא מרגישים שום ברית ושום חובה לקיים כלום, אם שמעת על איזה דתי, אז אתה אומר: 'טוב, הוא דתי אז הוא שומר. אנחנו לא' – אז זה הסתר פנים. זה במקרה הטוב, שכן אדם מאמין. אני תמיד האמנתי בה'. אבל יש תינוקות שנשבו שגם לא האמינו בה', גם לא היתה להם הרגשה של קרבה לה', וגם לא שמעו שום דבר ולא ראו שום דבר.

כמובן, הם אנוסים. הם אנוסים. אבל הם צריכים לחפש בכל זאת. מצופה מהם להיות אנשים טובים ולנסות למצוא את המשמעות של החיים ולהגיע לתורה בסוף. משיח אמר לרבינו הבעל שם טוב הקדוש והאהוב שהוא יבוא לכשיפוצו מעינותיו חוצה, מפני שבתוך מעינות פנימיות התורה, ובמיוחד תורת החסידות – יש את כל האור, את כל ההסברים וכל העניינים שיהודי צריך כדי שיבין את חשיבות קיום הברית הזו עם התורה והמצוות. גם בזמן הבעל שם טוב הקדוש הרבה מעם ישראל היו רחוקים מאד מקיום תורה ומצוות, קל וחומר היום בדור שלנו שיש עדיין הרבה רחוקים.

אז יש כאן ענין שחכמי ישראל מחויבים לקרב את הרחוקים ולתת להם פתח לחזור בתשובה, כי על מי זה מוטל? – על גדולי ישראל ועל התלמידים של גדולי ישראל, על כל אחד ואחת, כן? הורים צריכים ללמוד את התורה וגם "וְשִׁנְנָתָם לְבִנְיָד", וגם לנכדים, זו חובה. אם לא מלמדים אותנו, אז בן אדם לא יודע כלום – הוא גם לא יודע שהוא צריך לדעת, הוא לא יודע שצריך לקיים, הוא לא יודע שום דבר! אז איך יכול לשבת יהודי בשקט באיזו פינה בעולם, כשהוא יודע שהרבה מאד מהאחים שלו לא יודעים כלום!?

ולכן יש את הענין של הפצת המעינות. אנחנו הקטנים מפיצים עכשיו באופן המוני את 'דרך עץ החיים', ספר קטן שאתם יכולים להוריד חינם מהאתר שלנו, שיש בו את העקרונות, כל הדברים החשובים והבסיסיים והמעשיים שיהודי צריך לדעת כדי לחזק את נפשו ואת רוחו לעבוד את ה', לקיים את התורה והמצוות – שיבין למה ה' ברא את העולם, מה הוא רוצה מהעולם הזה, מה קורה בעולם הזה, מה תפקידו של יהודי, מה תפקידו של שאינו יהודי, ומה טוב ומה רע ואיך נבחן את זה, ואיך נתגבר, ומה זה היצר הרע הפרטי ומה זה היצר הרע הכללי. כל זה, זו אינפורמציה בסיסית שצריכה להגיע לכל יהודי.

אני אמנם עליתי לארץ בגיל חמש עשרה עם משפחתי, אבל גם בבית הספר בירושלים שלמדתי, בית ספר חילוני, גם לא לימדו אותנו שום דבר על החובה ההלכתית. לימדו תנ"ך כמו איזה סיפורים, כמו איזה היסטוריה, חצי היסטוריה כזה-חצי ספרות, משהו כזה, בלי אמונה, בלי אמונה ובלי

והמלאכה עדיין מרובה. זה המצב. ולכן יש לחצים וקשיים.

מובן שכל אדם מפרש את המציאות על פי דרגתו הרוחנית והמוסרית והאמונית, וכל אחד יכול לפרש את הדברים איך שהוא רוצה. אבל מי שמבין שהתורה היא תורת אמת – אז הוא מפרש את המציאות על פי התורה, ועל פי פנימיות התורה, על פי 'דרך עץ החיים', על פי 'מפת הקרב' הפרטית והכללית של האדם, של המשפחה, של עם ישראל, של כלל האנושות.

אז כלל האנושות עוברת בירורים ותיקונים ונסיונות – איך להתייחס לעם ישראל, איך להתייחס לתורת ישראל, איך להתייחס לעולם בכלל. ועם ישראל, כחלק מהעונש שעדיין קיים, במצב של שעבוד מלכויות. 'מלכות דקדושה' משועבדת למלכות של הסטרא אחרא, הצד השני. ולכן העולם באופן גלוי לא מתנהל על פי התורה כביכול – באופן גלוי, באופן סמוי מובן שכן, אבל באופן גלוי לא – וגם הצדק לא תמיד נראה, ואנשים יכולים לתהות אם יש בורא עולם או לא ומה הוא רוצה מבריותיו ומה הדרך הנכונה.

כל הדברים האלה הם מפני ה'הסתר פנים'. ברגע שהסתר פנים יגמר במהרה בגאולה השלמה, לא ישאר לאף אחד שום ספק, כי ה' יתגלה.

זה מתחיל, כל התהליך של ההתגלות, בביאת משיח צדקנו. ואז עדיין יש בחירה. אבל מתי שהוא הבחירה תיגמר. ואז זה זמן של קבלת שכר, העולם הבא. ויש יום הדין הגדול קודם שתהיה תחית המתים. כל התהליכים ידועים.

אם כן, פה בפרשה הזו, בשתי הפרשות האלה, אלה 'הסידורים האחרונים', ההנחיות האחרונות לקראת הסתלקותו של משה רבינו. וכבר גם ה' אומר וגם משה רבינו אומר שהעם הזה יִחָטָא, כשהוא יכנס

לארץ הוא יחטא, הוא יעזוב את ה', הוא ילך אחרי אלהים אחרים. זה מזעזע מאד. תמיד כשאני מגיע לפרשות האלה זה מזעזע אותי עד עומק נשמתו – מדוע כבר ברור כל כך שנחטא? אבל אם נתבונן על המציאות של האדם, שיש לו יצר הרע קשה, מדות קשות, יצר הרע הפרטי, יצר הרע הכללי – אתה אומר, איך יכול להיות שלא יחטא באמת...?

צריך הרבה מלחמה, הרבה הבנה, הרבה חכמה בינה ודעת, הרבה סיעתא דשמיא, הרבה דבקות, הרבה בירור, הרבה מאד השתדלות כדי להגיע למצב שבן אדם לא חוטא. וזה לא המצב הרגיל של הבן אדם הרגיל, שהוא עסוק "בְּחַמְר וּבְלִבְנִים", ולא כל אחד מתעמק, ולא כל אחד משקיע מה שצריך להשקיע. זה בְּפֶרֶט. שלא נדבר על כלל עם ישראל – שתמיד יש מחלוקות כאלה ואחרות איך לנהל את עם ישראל בגשמיות ברוחניות ובכל העניינים. אז מה שנאמר בפרשה באמת התקיים.

עכשיו אנחנו, ברוך ה', כבר לקראת סוף הזמן של השנים של התיקון, ולכן כדאי להתעורר ושכל אחד יעסוק בתיקונו ויזכה את הרבים, כדי שהגאולה תבוא במהרה ברחמים. "ה' עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן ה' יִבְרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם!"

שתהיה גם רפואה שלמה לכל החולים, ושנתחזק כולנו בימי אלול! שזה זמן מסוגל וקל יותר לעשות בו תשובה. זה הכנה לימים הנוראים, שעכשיו, אמרו חכמי החסידות הקדושים שעכשיו 'המלך בשדה'. המלך – זה ה' יתברך. וקל יותר להגיע אליו, כי נותנים הזדמנות לפני יום הדין.

יהי רצון שנצל את ההזדמנות!

לחיים! לחיים! לחיים!

"עבדו את ה' בְּשִׂמְחָה!"

שבת שלום ומבורכת לכל בית ישראל.

מתוך נפשי – הכנה ליום הדין

מאת כ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א
כ"א אלול תשפ"ג

- א. כל מה שקורה בעולם הזה לְפֶרֶט ולְכָלֵּל – נקבע בבית דין של מעלה! הדין דין אמת. אחר כך הוא משתלשל לעולם הזה, וכל אחד מקבל את השכר או את העונש על פי מעשיו.
- ב. במקום שאדם יצדיק את עצמו כל הזמן על העוולות שעשה – מוטב שיודה, שיבקש סליחה ומחילה ושיתקן את דרכיו.
- ג. אם הוא צדיק ורע לו – זה מפני שהוא מתקן את עוונותיו מגלגול אחר, או את עוונותיו מגלגול זה, או מפני שהוא מכפר על הדור.
- והצדיק יודע באמת מה הסיבה שבגללה הוא סובל.
- ד. אם אתה רוצה חיים טובים – שמור מוצא פיך, כבד את הזקנים, את חכמי ישראל, את הצדיקים ואת כל הבריות. "דום לה' וְהִתְחַלֵּל לו'".

- ה. עיקר התיקון הוא להגיע לדבקות במחשבה, דיבור ומעשה על פי תורתנו הקדושה.
- ו. אם אתה בורח מהמחלוקת ואם אינך מקבל לשון הרע – הרי שהגעת למעלה חשובה!
- ז. אם כל חיך מוקדשים למען שמו באהבה ואתה דואג תמיד לצרכי שמים ולצרכי ישראל ולצרכי הבריות – הרי אתה חייל של ה' ית', והוא ית' ילמד עליך זכות.
- ח. כאשר פוגעים בך ומכפישים אותך ואתה שותק – החשב זאת כאילו שפכו את דמך על מזבח ה' ית', והסבל הזה יעלה כקרבן וימתיק מעליך את הדינים ומעל העולם כולו.
- ט. "ויתאפק המן". המן התאפק, ואתה לא יכול להתאפק?!
- י. במקום לקטרג, לחטוא ולהחטיא, זכה את הרבים – הפך את 'דרך עץ החיים'.
- יא. במקום לדאוג לכסף – דאג ליראת שמים ולצרכי שמים!
- יב. אם אתה מיואש ובדכאון, ר"ל – קום ועשה מצוות למען שמו באהבה, זכה את הרבים! ואז אור חדשים יחדור ללבך במקום הקדרות וחושך הסטרא אחרא. אל תסכים לרגע להיות עצוב!
- יג. 'מה יהיה...?' מה יהיה? – תהיה גאולה שלמה!
- יד. אל תוותר על קרבת האלקים – והוא ית' לא יוותר על קרבתך.
- טו. ה'יה אמת' תמיד – קודם כל עם עצמך.
- טז. האמת היא התרופה הטובה ביותר לכל המכאובים.
- יז. אל תדאג, בסוף הקדושה תנצח.
- יח. את החרדה הפוך לתפילה.
- יט. אל תציית ליצר הרע.
- כ. היצר אורב לך תמיד. חפש אותו בכל סוגיה ובכל בחירה. זו ההשתדלות הנכונה. ומשמים ירחמו עליך ותינצל ממנו.
- כא. לכבוד ראש השנה – עלינו להפיץ את ספרנו 'דרך עץ החיים' לזיכוי הרבים, לשם שמים!

לחיים! לחיים! לחיים!
שנה טובה ומתוקה!

כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א:

קראהו בהיותו קרוב!
"המלך בשדה"
חודש אלול
זמן ההתעוררות
של הנשמות!
 מתוך שירי אמת בדאז
 בהופעה חיה חלק ז'
www.rachlin.org.il

להצטרפות לרשימת תפוצה הוסיפו את המס'
02-6520002 לאנשי הקשר ושלחו 1.

